

Publicerad 2012-09-14 16:40 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

"ge mig vin och en kropp att tända på" kan man ju inte skriva

nog är det förunderligt hur regnet kan lugna hennes annars så uppstressade tankar. de andra på götgatan verkar raska stegen och ser mer griniga ut än vad man annars kunde tänka att de är. inte för att hon vet något om den lille mannens liv, han som trycker sig fram och gör att hon trampar rakt i en vattenpöl så att den nakna foten börjar plaska runt i sommarskon. egentligen är det lite lustigt. det får henne på ännu bättre humör, hon kommer att tänka på när hon kvasade i diken med kabbelekor när hon var liten.

om hon ska vara ärlig, och det ska man ju, väl, så gör regnet henne kåt. det finns något erotiskt i att bli blöt inpå skinnet med kläderna på. hon kan låtsas att hon är med i en sån där wet-t-shirt-contest som hon aldrig vågade ställa upp i när hon var ung och den lokala puben-slash-discot-slash-pizzerian-slash-jawhateveryouwantittobethisnight ordnade suspekta tävlingar. generad minns hon när hon första gången såg män strippa där. även om hon har svårt att se tankarna i bilder så är det en som fastnat. det är märkligt hur minnet fungerar.

föreläsningen om personlighetsstörningar kanske rör till den annars så analytiska och logiska kvinnan som huserar i hennes kropp. men till försvar så måste det tilläggas att föreläsaren hela tiden kom in på sexuella anspelningar.

skon är lika torr som mannen på sätet bredvid efter en halvtimmes busstur och facebookuppdateringen blir därefter. hon kan ju inte delge världen alla sina konstiga tankar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten